

Kuolema synnin maailmassa

”Yhden ainoan ihmisen teko toi maailmaan synnin ja synnin mukana kuoleman. Näin on kuolema saavuttanut kaikki ihmiset, koska kaikki ovat tehneet syntiä.” (Room. 5:12.)

Avaintekstit:

1. Moos. 2:16, 17;
1. Moos. 3:1–7;
Ps. 115:17;
Joh. 5:28, 29;
Room. 5:12;
2. Kor. 5:21.

Kristus oli jumalallinen toimija, jonka kautta Jumala kutsui maailmankaikkeuden ja maailman olemaan (Joh. 1:1–3, 10; Kol. 1:16; Hepr. 1:2). Mutta kun Isä Jumala antoi erityistä kunniaa Kristukselle ja ilmoitti, että he yhdessä loisivat maailman, ”Lucifer oli pahansuopa ja kateellinen Jeesusta Kristusta kohtaan” (LH 7) ja alkoi juonia häntä vastaan.

Kun Paholainen oli heitetty ulos taivaasta, hän päätti tuhota Aadamin ja Eevan onnen maan päällä ja aiheuttaa näin surua taivaassa. Hän kuvitteli, että ”jos hän jollakin tavalla voisi viekoitella heidät [Aadamin ja Eevan] tottelemattomuuteen, Jumala varaisi jonkin keinon, jota käyttäen hän voisi antaa heille anteeksi, ja sitten hänellä itsellään ja kaikilla langenneilla enkeleillä olisi hyvä tilaisuus päästä heidän kanssaan osallisiksi Jumalan armosta” (LH 19). Täysin tietoisena Paholaisen strategiasta Jumala varoitti Adamia ja Eevaa siitä, etteivät nämä alistaisi itseään kiusaukselle (vrt. 1. Moos. 2:16, 17; 3:2, 3). Tämä tarkoittaa, että jo silloin, kun maailma oli vielä täydellinen ja virheetön, ihmisillä oli selkeät rajoitteet, joita heidän tuli noudattaa.

Tällä viikolla tarkastelemme Aadamin ja Eevan lankeemusta sekä sitä, miten synty ja kuolema valtasivat maailmamme, ja sitä, miten Jumala istutti toivon siemenen ihmiskunnan sydämeen jo Eedenissä.

Tämä tutkistelu on sapatiksi 8.10.2022

VASTAK- KAISIA VÄITTEITÄ

Herran työn jäljiltä maailma oli täydellinen (1. Moos. 1:31). Kuolema oli Aadamille ja Eevalle tuntematon asia. Tällaisessa tilanteessa Jumala tuli Eedenin puutarhaan ja varoitti: ”Saat vapaasti syödä puutarhan kaikista puista. Vain siitä puusta, joka antaa tiedon hyvästä ja pahasta, älä syö, sillä sinä päivänä, jona siitä syöt, olet kuoleman oma.” (1. Moos. 2:16, 17.) Nämä jakeet osoittavat, että jo Eedenin täydellisyydessä ihmisillä oli vapaa tahto. Ei Jumalan olisi tarvinnut varoittaa heitä, jos he eivät olisi saaneet valita vapaasti.

Jonkin ajan kuluttua Jumalan varoituksen jälkeen, Paholainen otti käärmeen muodon ja tuli Eedeniin. Eeva näki käärmeen surutta syövän kiellettyä hedelmää ilman, että se kuoli. Kiusaaja ”itse oli syönyt kiellettyä hedelmää” (1AO 35), eikä hänelle ollut tapahtunut mitään.

Lue 1. Moos. 3:1-4. Kuvittele itsesi Eevan asemaan ja mieti, miksi nämä sanat ovat saattaneet kuulostaa vakuuttavilta?

Ihmislogiikalla ajateltuna käärmeen perustelut kuulostivat vakuuttavammilta kuin Jumalan sana. Ensinnäkään luonnossa ei näkynyt, ainakaan vielä, minkäänlaisia todisteita synnin ja kuoleman olemassaolosta. Toiseksi käärmeidän parhaillaan söi kiellettyä hedelmää ja näytti nauttivan siitä suuresti. Miksi Eevan pitäisi siis hillitä itsensä tekemästä samoin? Jumalan käsky tuntui liian rajoittavalta ja mielettömältä.

Valitettavasti valitessaan kumpaan kahdesta vastakkaisesta väitteestä luottaisi Eeva ei ottanut huomioon kolmea peruseriaatetta: 1) inhimillinen järkeily ei ole aina turvallisin tapa arvioida hengellisiä asioita; 2) Jumalan sana voi meistä vaikuttaa epäjohtonmukaiselta ja jopa järjettömältä, mutta se on aina oikeassa ja luotettavaa; 3) on asioita, jotka eivät ole pahoja tai vääriä itsessään, mutta Jumala on valinnut ne asioiksi, joiden kautta hän voi koetella kuuliaisuuttamme.

Meidän tulisi ymmärtää, että Eevan kokemus Eedenin puutarhassa ei ollut mikään kerran koettu yksittäistapaus. Joka päivä ja joka hetki meidän on tehtävä valinta Jumalan sanan (joka voi olla hyvinkin epäsuosittua) ja meitä ympäröivän kulttuurin houkutusten välillä. Valinnallamme tulee olemaan ikuiset seuraukset.

Minkälaisissa asioissa Raamatun selkeä opetus on riskiä maailman tapojen kanssa?

KÄÄRMEEN PETTÄMÄNÄ

Lue 1. Moos. 3:1-7. Millaisia kriteerejä Eeva käytti valitessaan, uskoako Jumalan vai käärmeen sanaa?

1. Moos. 3. luku on yksi selkeimpiä esimerkkejä kiusauksen psykologiasta. Jumala oli varoittanut Aadamia ja Eevaa, että jos he söisivät kiellettyä hedelmää, he varmasti kuolisivat (1. Moos. 2:16, 17). Ottaen käärmeen muodon Paholainen käytti useita puhetaidollisia keinoja johtaakseen Eevan harhaan ja syntiin.

Ensinnäkin hän *yleisti* Jumalan yhtä tiettyä asiaa koskeeneen kiellon. Hän kysyi Eevalta: "Onko Jumala todella sanonut: 'Te ette saa syödä mistään puutarhan puusta?'" (1. Moos. 3:1.) Eeva kertoi kiellon koskeneen *ainoastaan* yhtä puuta, sillä jos he söisivät siitä tai koskisivat siihen, he kuolisivat.

Sitten Paholainen *kiisti* Jumalan sanan ja *väätti* jyrkästi sitä vastaan: "Ei, ette te kuole." (1. Moos. 3:4.)

Lopuksi Paholainen syytti Jumalaa siitä, että tämä tahallaan *pimitti* olennaista tietoa Eevalta ja tämän mieheltä. Pettäjä perusteli sanojaan: "Jumala tietää, että niin pian kuin te syötte siitä, teidän silmänne avautuvat ja teistä tulee Jumalan kaltaisia, niin että tiedätte kaiken, sekä hyvän että pahan." (1. Moos. 3:5.)

Eevan uteliaisuus johti hänet Paholaisen lumotulle maalle, jossa hän oli pakotettu valitsemaan joko pysyä uskollisena Jumalan rajoittavalle käskylle tai antautua Paholaisen vietteläyksille. Epäillen Jumalan sanaa Eeva käytti omaa järkeilyään - empiiristä metodia: omaa havainnointikykyään - päättääkseen kumpaan kahdesta ristiriitaisesta lausunnosta uskoisi.

Ensinnäkin hän näki, että *ruokavalion* näkökulmasta "puun hedelmät olivat hyviä syödä". Toiseksi *esteettisestä* näkökulmasta "se oli kaunis katsella". Kolmanneksi *loogisen* analyysinä pohjalta se oli "houkutteleva, koska se antoi ymmärrystä". Eevalla oli mielestään hyvät perusteet noudattaa käärmeen kehotusta ja syödä kielletystä puusta. Niin hän teikin, valitettavasti.

Jotkut väittävät, että kaikki tiedon muodot ovat päteviä, kunhan säilytämme sen, "mikä on hyvää" (1. Tess. 5:21). Eedenin puutarhan tragedia kuitenkin osoittaa, että tieto itsessään voi olla hyvin vahingollista. On asioita, joita on todellakin parempi olla tietämättä.

”ETTE TE KUOLE”

Lue 1. Moos. 3:4. Millä eri tavoilla tätä valhetta on toistettu kautta aikojen?

Yksi tämän valheen vahva ilmenemismuoto on yleinen uskomus sielun kuolemattomuuteen. Tällainen käsitys oli monien muinaisten uskontojen ja filosofioiden perusta. Muinaisessa Egyptissä usko kuolemattomaan sieluun oli perusteena muumiointikäytännöille ja pyramidien hauta-arkkitehtuurille.

Tästä teoriasta tuli myös yksi kreikkalaisen filosofian peruspilareista. Esim. Platonin kirjoittamassa dialogissa *Valtio* Sokrates kysyy Glaukonilta: ”Etkö ole tietoinen siitä, että sielumme on kuolematon eikä koskaan katoa?” Platonin toisessa dialogissa nimeltä *Faidoni*, Sokrates esitti samantapaisen väitteen sanomalla, että ”sielu on kuolematon ja katoamaton, ja toden perästä siis elävät meidän sielumme Hadeksessa”. Nämä filosofiset käsitykset muovasivat vahvasti länsimaista kulttuuria ja jopa apostolien jälkeistä kristinuskoa. Ne ovat kuitenkin saaneet alkunsa jo paljon aiemmin, jo Eedenin puutarhassa Paholaisen alkuun panemina.

Eedenin kiusauksen ytimessä oli Paholaisen vakuutus Eevalle: ”Ei, ette te kuole.” (1. Moos. 3:4.) Tällä painokkaalla vakuutuksella Paholainen asetti oman sanansa Jumalan sanan yläpuolelle.

Mitä seuraavat jakeet opettavat sielun kuolemattomuuden sijaan? Miten jakeita voidaan käyttää valheen kumoamiseksi? Ps. 115:17; Joh. 5:28, 29; Ps. 146:4; Matt. 10:28; 1. Kor. 15:51-58.

Väite sielun luonnollisesta kuolemattomuudesta on yhä voimissaan. Kirjoissa, elokuvissa ja televisio-ohjelmissa väitettään kuolleiden siirtyvän toiseen tietoisuuden tilaan. Tätä väärää tietoa julistetaan myös monista kristillisistä saarnastuoleista. Jopa tie on sotkeutunut asiaan. Yhdysvalloissa on säätö, joka kehittää teknologiaa, joka heidän väittämänsä mukaan mahdollistaa yhteyden ottamisen kuolleisiin, joiden he siis uskovat olevan yhä elossa, joskin ”ruumiittomina henkilöinä”. Tämä petos tulee olemaan keskeisessä osassa ihmiskunnan historian viimeisissä tapahtumissa.

Miksi meidän on luotettava Jumalan sanaan omien aistiemme sijaan?

SYNNIN SEURAUK- SET

Mitkä olivat synnin keskeiset seuraukset 1. Moos. 3:7-19 ja Room. 5:12 mukaan?

Käärmeen vakuuttavan puheen lumoamana Eeva ei osannut odottaa valitsemansa tien kauaskantoisia seurauksia. Kielletyn hedelmän syöminen itsessään ei ollut niin merkittävä teko kuin kaikki se, mitä se todellisuudessa edusti. Tällaisella tottelemattomuuden teolla Eeva katkaisi uskollisuudensihteensä Jumalaan ja ryhtyi liittoon Paholaisen kanssa.

1. Moos. 3. luku kuvailee Aadamin ja Eevan lankeemusta ja joitakin sen traagisimpia seurauksia. Teologisesti heidät molemmat valtaa *teofobia* (Jumalan pelkääminen) ja he piiloutuvat häneltä (1. Moos. 3:8). Psykososiaalisen arvion mukaan he häpeävät itseään ja alkavat syytellä toinen toistaan (1. Moos. 3:7, 9-13). Fyysisestä näkökulmasta tarkasteltuna he joutuvat hikoilemaan, kokemaan kipua ja lopulta kuolemaan (1. Moos. 3:16-19). Ja ekologisesta näkökulmasta katsottuna luonto oli rappeutunut (1. Moos. 3:17, 18).

Eedenin puutarha ei ollut enää kaunis ja miellyttävä paikka. ”Nähdessään kuihtuvan kukan ja putoavan lehden ensimmäisinä rappeutumisen merkkeinä Adam ja hänen kumpuninsa surivat syvemmin kuin ihmiset nykyään murehtivat kuolleitaan. Hauraiden ja hentojen kukkien kuolema oli sekin jo kyllin murheellista, mutta kun komeat puut karistivat lehtensä, se toi voimakkaasti mieleen sen ankaran tosiasian, että kuolema on kaiken elävän osana.” (1AO 43, 44.)

Adam ja Eeva eivät kuolleet heti siinä mielessä, että heidän elämänsä olisi päättynyt, mutta juuri tuona samana päivänä he saivat kuolemantuomionsa. Herra sanoi Aadamille: ”Otsa hiessä sinun on hankittava leipäsi, kunnes tulet maaksi jälleen, sillä siitä sinut on otettu. Maan tomua sinä olet, maan tomuun sinä palaat.” (1. Moos. 3:19.) Syntiinlankeemus toi traagiset seuraukset koko ihmiskunnalle. Apostoli Paavali selittää: ”Yhden ainoan ihmisen teko toi maailmaan synnin ja synnin mukana kuoleman. Näin on kuolema saavuttanut kaikki ihmiset, koska kaikki ovat tehneet syntiä.” (Room. 5:12.)

Surullinen ja tuskallinen tosiasia on se, että me vielä tänäkin päivänä, koko historian ajan eläneen muun ihmiskunnan tavoin, kärsimme siitä, mitä Eedenissä tapahtui. Kuinka kiitollisia saamme kuitenkin olla siitä, että Jeesuksen ja ristin tähden meillä on ikuisen elämän toivo maassa, jossa syntiä ei tule enää koskaan olemaan.

ENSIM- MÄINEN EVANKE- LIUMIN LUPAUS

Lue 1. Moos. 3:15, 21. Mitä toivoa jakeet antavat koko ihmiskunnalle?

1. Moos. 3. luku kuvailee sitä, kuinka syntiinlankeemuksen jälkeen kaikki muuttui. Adam ja Eeva havaitsivat eron siinä, millainen maailma oli ollut ennen ja millaiseksi se nyt oli tullut.

Heidän pettymyksensä ja epätoivonsa keskellä Jumala kirosi käärmeen sanoilla, joihin sisältyi messiaaninen toivo: "Ja minä panen vihan sinun ja naisen välille ja sinun sukusi ja hänen sukunsa välille: ihminen on iskevä sinun pääsi murskaksi, ja sinä olet iskevä häntä kantapäähän." (1. Moos. 3:15.)

Sana "viha" ei tarkoita ainoastaan pitkäkestoista suurta taistelua hyvän ja pahan välillä, vaan myös henkilökohtaisesti syntiä kohtaan koettua vastenmielisyyttä, jonka Jumala on armossaan istuttanut ihmisten mieleen. Luonteeltamme olemme täysin langenneita (Ef. 2:1, 5) ja "synnin orjia" (Room. 6:20). Kuitenkin se armo, jonka Kristus istuttaa jokaisen ihmisen elämään, luo meissä vihamielisyyttä Paholaista kohtaan. Ilman armon muuttavaa ja uudistavaa voimaa ihmiset olisivat edelleen Paholaisen vankeja, aina valmiita toimimaan hänen käskystään.

Sitten Herra käytti eläinuhria kuvatakseen messiaanista lupausta (ks. 1. Moos. 3:21). "Kun Adam Jumalan erikoisten ohjeitten mukaan suoritti uhraamisen synnin tähden, se oli hänelle mitä tuskallisin toimitus. Hänen täytyi kohottaa käntensä riistääkseen hengen, jonka Jumala yksin voi antaa, ja suorittaa uhraaminen synnin tähden. Hän näki kuoleman ensimmäisen kerran. Kun hän katseli vertavuotavaa uhrieläintä, joka vääntelehti kuolintuskissaan, hän katsoi uskossa eteenpäin Jumalan Poikaan, jota uhrieläin esikuvasi ja jonka täytyi kuolla uhrina ihmisten puolesta." (LH 37.)

Lue 2. Kor. 5:21 ja Hepr. 9:28. Mitä jakeet opettavat siitä, mitä ensimmäisen kerran paljastettiin Eedenissä?

Tietäen aikanaan kuolevansa (1. Moos. 3:19, 22-24) Adam ja Eeva jättivät Eedenin puutarhan. He eivät lähteneet sieltä alastomina tai omissa viikunanlehtilannevaatteissaan (1. Moos. 3:7). Jumala itse teki heille "nahasta vaatteet ja puki heidät niihin" (1. Moos. 3:21), mikä oli symboli hänen peittävästä vanhurskaudesta (ks. Sak. 3:1-5; Luuk. 15:22).

KERTAUS

Lisäaineistoa: Lue Ellen G. White, *Alfa ja omega*, osa 1, s. 33-53 tai *Patriarkat ja profeetat*, s. 31-51; *Elämä ja kasvatus*, s. 31-51.

Viime vuosina on tutkittu kuolemanraajakokemuksia. Niissä ihmiset ovat "kuolleet" - heidän sydämensä on lakannut lyömästä ja he ovat lakanneet hengittämästä. He ovat kuitenkin vironneet vielä henkiin, ja heillä on ollut kerrottavanaan mielikuvituksellisia tarinoita toiseen olemassaolon muotoon siirtymisestä ja valo-olennon tapaamisesta. Jotkut ovat kertoneet myös kuolleiden sukulaistensa tapaamisesta. Monet, jopa kristityt, jotka eivät ymmärrä totuutta kuolemasta, uskovat tarinoiden olevan lisätodistus sielun kuolemattomuudesta. Selkeimpänä varoituksena siitä, että kaikki ei ole kohdallaan, on se, että useimmat tällaisia kokemuksia saaneet henkilöt kertovat, että henkiolennot, joita he väittävät tavanneensa kuoleman rajalla, puhuivat heille lohduttavia sanoja - kauniita sanoja rakkaudesta, rauhasta ja hyvyydestä. Heille ei kuitenkaan kerrottu mitään pelastuksesta Kristuksessa, ei mitään synnistä eikä tuomiosta. Eikö heidän olisi pitänyt saada edes hivenen tietoa kaikkein keskeisimmästä kristillisestä opetuksesta? Se, mitä heille on paljastettu, kuulostaa lähinnä new agen dogmeilta, mikä voi selittää sen, miksi monet ovat kokemuksensa jälkeen vähemmän taipuvaisia kristinuskon vastaanottamiseen kuin ennen "kuolemaansa". Lisäksi on hyvä pohtia, miksi niistä kristityistä, jotka ovat vakuuttuneita siitä, että he ovat saaneet ennakkoesityksen tai vaasta, ei kukaan ole saanut kristillisen teologian mukaista tietoa, vaan vain ison annoksen new age -tunteilua. Vastaus on tämä: heitä on pettänyt sama olento, joka petti Eevan Eedenissä, ja vieläpä samalla valheella. (Ks. raamattutunti 11.)

Keskustelunaiheita:

1. Miten Aadamin ja Eevan kokemus osoittaa, että Jumalan anteeksianto ei välttämättä poista kaikkia synnin seurauksia?
2. Hyvän- ja pahantiedon puu oli Aadamille ja Eevalle vihollisen "lumottua maata". Mitkä ovat sellaista meille?
3. Paholainen yrittää johtaa Jumalan kansaa uskomaan, että "Kristuksen vaatimukset ovat vähemmän ankaria kuin mitä he ovat luulleet, ja että olemalla myötämielisiä maailmalle, heillä on suurempi vaikutus maailman ihmisiin." (TM 474.) Mitä voimme tehdä, ettemme lankeaisi tähän salakavalan ansaan?